

[Nyrup Rasmussen]

res investeringer i nye udviklingsprojekter. Baggrunden er jo, at vi er bagud på en række felter, når det gælder forsknings- og udviklingsindsatsen i private virksomheder.

Jeg tror, det har spillet en rolle for regeringen, at man måske også har erkendt, at finanslovsforhandlingerne på finanslov 1990 for et par år siden nok var for hårde. Der blev skåret en udviklingsfond væk, som fungerede fortræffeligt og var af stor betydning for virksomhederne.

Samtidig er der sket det igennem 1991, at Socialdemokratiet allerede i september måned bl.a. præsenterede tanken om en ny erhvervsudviklingsfond på baggrund af afskaffelsen af den gamle. Der er foregået en hastig erkendelsesproces i regeringen, kan jeg se, og det skal den i og for sig ikke have nogen kritik for. Det væsentligste er, at man nu erkender, at der er behov for en udviklingsfond under alle omstændigheder, og jeg håber, vi i dette efterår kan nå til et fornuftigt resultat.

Grundtanken er rigtig, men konstruktionen, bygningsværket, har nok på en række felter nogle problemer i sig.

For det første hæftede jeg mig ved, at regeringen vil etablere et fondskapitalgrundlag på baggrund af en privatisering på i alt 2 mia. kr. Det er jeg ked af man har lagt sig fast på – af flere grunde.

For det første: Hvor skal pengene egentlig komme fra? Jeg har ikke kunnet aflæse af bemærkningerne, hvordan privatiseringsbeløbet skal tilvejebringes. Jeg har derimod kunnet læse, at der fra regeringens side er koblet en direkte sammenhæng mellem, hvor mange penge der kan tilvejebringes gennem privatisering, og hvor hurtigt Erhvervsudviklingsfonden kan komme i gang.

Jeg synes, det er en uheldig sammenkobling. Jeg synes, vi i stedet skal holde tingene adskilt, diskutere behovet, erkende behovet, som vi har gjort det, og så finde den rigtige finansiering direkte gennem den årlige finanslov. Dette vil være en mere ren linje og mere vel fungerende. Dertil kommer, at det er betænkelig økonomisk politik, at vi gennem et engangsbetøb via privatisering i virkeligheden lægger ryg til årlige merudgifter over Erhvervsudviklingsfonden, som ret beset ikke er den bedste måde at skrue sin økonomiske politik sammen på.

Vi har derfor i det forslag, vi har fremsat, lagt vægt på, at vi har en ren linje – en finanslovbevilling koblet med en garantiramme, som over en længere årrække i virkeligheden vil komme til at hvile i sig selv – fordi vi jo ved fra den gamle udviklingsfond, at tilbagebetalingskravet for de succesfulde projekter, som vi er 100 pct. enige med regeringen i og selv har foreslået, faktisk også fungerer i den gamle fond og gav et beløb, som vi har fået bekræftet er af betydelig størrelsesorden. Et sted omkring 150-200 mio. kr. findes på statsregnskabet, sådan som det ligger oplyst for os.

Det andet problem er, at regeringen ikke erkender, at det egentlig vil være mest hensigtsmæssigt, at udviklingsfonden på én og samme tid er en del af det enstrengede erhvervsfremmesystem med en selvstændig fondsbestyrelse, men samtidig har sit sekretariat placeret i Industri- og Handelsstyrelsen. Det tror jeg af mange grunde er det mest hensigtsmæssige, ikke mindst på baggrund af, at mandskabet derovre mildt sagt er under hårdt pres som følge af de besparelser, der har været gennemført gennem de senere år.

Det sidste punkt, jeg vil nævne i denne korte kommentar, er ledelsesaspektet. Jeg tror, det vil være en vældig god idé, at vi i forbindelse med udvalgsbehandlingen af lovforslaget får overvejet, som vi har foreslået det, at vi kan give et tilbud om ledelsesservice i forbindelse med udviklingsprojekternes realisering i praksis. At vi altså, som vi kender det fra Nordjylland og andre steder, kan tilbyde ledelsesservice, så vi netop får sikret, at udviklingsprojekterne bliver omsat i praktisk produktion og salg så hurtigt som overhovedet muligt.

Og til allersidst: Er det nu en god idé at blande en markedsudviklingsordning sammen med udviklingsprojektet? Jeg mener, det er lidt betænkeligt, for jeg kan ikke se, der er penge til det. Jeg er også betænkelig ved, at vi blander de to funktioner sammen; jeg synes, vi skal prøve at holde dem adskilt. Også det vil vi følge op i de videre politiske forhandlinger og i udredningsarbejdet i udvalget.

Der er så stærkt behov for, at vi kommer i gang med en særskilt markedsudviklingsordning, at vi i Socialdemokratiet frygter, at det at sætte en ny ekstra overskrift på udviklingsfonden – at nu skal den også tage sig af markeds-